

— Има, стрино, и сладки, и кисели, смѣсени сж.

— У, смѣсени сливи! Сбирщина! Кой знай отгде събирани! Не ми трѣбва такава сметъ! — и жената си отиде.

Разсърди се Драгойчо, реши да си върви вкжши и, като нѣмаше кому да си изсипе яда, изсипа го на клетото магаренце, подгони го съ всичка сила. Но магарето се разскача, кошницитѣ се раздрусаха, сливитѣ се разхвърчаха изъ праха и, докато стигнаха вкжши, въ кошницитѣ не остана нито една слива.

Като чу дѣдото какво е станало, разсърди се и рече:

— Е, видѣ ли, че не е лесно работа да се върши. Умъ трѣбва за това. Защо не даде на хората да опитатъ сливитѣ? Тѣ щѣха да вкусятъ по една, щѣха да видятъ, че сж хубави, и щѣха да ги купятъ.

— Тѣй ли било то! Вече знамъ какъ да продавамъ! — викна Драгойчо. — Дѣдо, въ бостана има зрѣли пъпеша. Да ида ли тѣхъ да продамъ?

— Ха върви, да те видимъ!

Насъбра Драгойчо цѣлъ кошъ зрѣли пъпеша, натовари пакъ магарето и отиде на пазара. Спрѣ се и се развика:

— Тичайте, хора! Сладки пъпеша продавамъ! И по единъ за опитване безъ пари давамъ!

Струпаха се хората.

— Дай на менъ да опитамъ!

Дай на менъ! — развикаха се отъ всички страни.

Даде Драгойчо на единъ, даде на другъ, когато погледна кошъ — празенъ. Нѣмаше какво да продава и се върна при дѣда си.

Разсърди се дѣдото.

— Глупаво момче! Такъвъ едъръ плодъ дава ли се да се опитва! Пъпешъ се дава само да се помирише. Който е зрѣлъ, тѣй сладко мирише, че веднага ще го купятъ.

— Сега знамъ вече, — каза Драгойчо.

— Знаешъ, ама нѣма вече нищо за продаване. Вземи торбата да идемъ да наловимъ раци, че нѣма какво да вечеряме.

Отидоха Драгойчо и дѣдо му на рѣката. Възпретна ржжави и крачоли дѣдото, тукъ брѣкна, тамъ мушна, скоро напълни торбата съ едри раци.

— Ха сега ги занеси на баба си да ги сготви, пъкъ азъ да си видя другата работа! — рече дѣдото.

Грабна Драгойчо пълната съ раци торба, ама не отиде при баба си, ами право на пазара.

— Чакай, сега ще види дѣдо какво мога! Знамъ вече да продавамъ.

И Драгойчо се развика:

— Чудна стока продавамъ, бързайте да си купите!

Въ това време къмъ Драгойча се запжти единъ високъ човѣкъ съ червенъ набѣбналъ носъ. Този чо-